

ไม่หมั่นเจริญสมาธิ สมาธิท่านก็หมดไปเอง (หลวงพ่ोजรัญ ฐิตธัมโม)

สวดมนต์ ทำกรรมฐาน ตามแบบหลวงพ่ोजรัญ

คณะผู้จัดทำได้ส่งต้นฉบับนี้เพื่อพิมพ์ให้ท่านพระครูหลวงพ่ोजรัญ ฐิตธัมโม
เมื่อจากความเมตตาของท่านความถูกต้อง และได้อนุญาตให้พิมพ์เผยแพร่เป็นธรรมทานเพื่อ
พระครูหลวงพ่ोजรัญท่านได้เมตตาอนุญาตให้พิมพ์เผยแพร่ และท่านก็อนุญาตให้คณะผู้จัดทำ
นี้เป็นความเมตตาจากคุณครูอาจารย์อย่างหาที่รองมิได้

ถ้าท่านตั้งใจอย่างนี้ เจริญสมาธิภาวนาวางจระแสไฟฟ้า
ท่านก็จะเข้าสู่ลึกลับ ท่านจะเก็บไฟในหม้อแบตเตอรี่ไว้ได้
รักษาหม้อแบตเตอรี่ไว้ดีด้วย หมั่นเติมน้ำกลั่นรดท่าน
ท่านมีรถหรือขายรถก็ต้องรักษารถ
เอารถมาจอดทิ้งไว้ไม่ใช้ จะสตาร์ทไม่ติด
รับรองรถท่านเสียแน่ นี่ยกตัวอย่างให้เห็น

**เหมือนเรามีสมาธิไม่หมั่นทำ ไม่หมั่นเจริญสมาธิ
สมาธิท่านก็หมดไปเอง
รับรองสมาธิท่านก็ต้องเสื่อมไปตามสภาพ
ไม่ใช่ที่เรามานั่งกรรมฐานแล้วกลับไปเลิกเลย
ไม่เจริญสมาธิภาวนา สมาธิยังทำดียังมีปัญญา
สามารถจะแก้ไขปัญหาก็ได้**

ขอฝากท่านสาธุชนไว้ กระแสไฟมันหมดง่ายเหลือเกิน
จิตมันตก ไปเชื่อคนโน้นคนนี้
อย่าไปเชื่อมงาย อย่าไปเชื่อหมอดู
เราก็เหมือนหม้อแบตเตอรี่หมดไฟ
ระวังนะ หม้อแบตเตอรี่หมดไฟนี้จะไปไม่รอด
จะไม่ปลอดภัย จะมีแต่เสนียดจัญไร
จิตใจก็ตก จิตใจก็ไม่สบาย ทำอะไรไม่ได้
มันเป็นเสนียด มันไม่มีปัญญา ไม่รอบรู้ในกองการสังขาร
คิดแล้วคิดเล่าเฝ้าแต่คิด
เราจะไม่สามารถประดิษฐ์สร้างสรรค์สิ่งใดได้

การเจริญกรรมฐานเป็นการรวบรวมจิตตั้งสติปัญญา
เจริญสติปัญญา ๔ กายานุปัสสนา ตัวนี้
ท่านจะเดิน จะยืน นั่ง นอน เหลียวซ้ายแลขวา
เอาสติจับเข้าไป ตั้งเข้าไว้ตลอดเหมือนเติมน้ำกลั่น
น้ำกลั่นอย่าให้แห้งเหมือนจิตใจ
ท่านจะไม่แล้งน้ำใจ ก็จะมีแต่อัธยาศัย

มีแต่น้ำใจโอบอ้อมอารีเป็นต้น นี่แหละกระแสไฟ
มันมีแสงสว่างเท่าไรเกิดเมตตามากเท่านั้น
ถ้าท่านมีดีท่านจะมีแต่กุศล จะไม่ได้ผลงานแต่ประการใด
เมตตาจะไม่มีกับคนที่ไร้สาระ คือ ขาดกระแสไฟ
คนที่ไม่มีกระแสไฟนะคนโง่ คนโง่หะมันต้องคลำไป
มองไม่เห็นของจริง มองไม่เห็นของที่เป็นประโยชน์แก่ชีวิต
แค่ครอบครัวยุติแต่ประการใดเลย
กลายเป็นคนไร้สาระ ไม่มีสติปัญญาแต่ประการใด

การที่มีกระแสไฟทำให้เกิดแสงสว่าง บัดนี้ทำให้มันมืดแล้ว
เราก็ใช้กระแสไฟฟ้า ท่านมีรถแต่ขาดไฟ น้ำรถก็ไม่มีไฟ
ทำรถก็ไม่มี แล้วท่านจะวิ่งไปได้หรือ วิ่งไปไม่ได้หรอก
เหมือนตัวเราก็เช่นเดียวกัน ขาดแสงสว่าง ก็คือ ขาดปัญญา
คนเราขาดปัญญาแล้วจิตมันตก ไม่มีโอกาสตะเกียกตะกาย
ขยันหมั่นเพียรได้ คนที่ขาดแสงสว่างขาดปัญญา
ส่วนมากจะขี้เกียจ ไม่อยากจะทำงานเอาการ
ไม่อยากจะทำผิดชอบแต่ประการใด
ขอฝากไว้แบบนี้เป็นต้น

ที่มา <http://www.dhammajak.net/board/viewtopic.php?t=11260>
<http://board.palungjit.com/showthread.php?t=177710>